

Det er min opfattelse, at der med hensyn til sager efter den foreslåede nye bestemmelse i straffelovens § 125 a om menneskesmugling ikke vil være tale om forhold af en sådan ensartet karakter, at det vil være hensigtsmæssigt at søge at fastsætte nærmere retningslinjer for anklagemyndighedens strafpåstande. Strafdømmingen i sager af denne karakter bør således ske efter en afvejning af en række forhold, der veksler fra sag til sag. Det bør bl.a. indgå, hvilken fortjeneste der er opnået ved indsmuglingen, hvorledes indsmuglingen er foregået, hvilket omfang indsmuglingerne har haft, og hvilken rolle gerningsmanden har spillet i en eventuel kriminel organisation.

Jeg finder heller ikke, at retningslinjer er nødvendige for at sikre, at lovbestemmelsen får effekt.

Det bemærkes i den forbindelse, at bemærkningerne til lovforslaget indeholder en nærmere beskrivelse af bestemmelsens anvendelsesområde, der vil være vejledende for både anklagemyndigheden og domstolene, når det skal vurderes, om der i en konkret sag er grundlag for at henføre forholdet under straffeloven frem for udlændingeloven.«

I bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 125 a er bl.a. anført følgende:

»Spørgsmålet om, hvorvidt menneskesmugling er foretaget under skærpende omstændigheder, beror på en samlet vurdering af lovovertrædelsen. Skærpende omstændigheder vil for eksempel foreligge, hvis der er tale om organiseret eller professionel menneskesmugling. I vurderingen indgår også, om der er tale om et enkeltstående forhold, eller om der er tale om en mere systematisk adfærd. Bestemmelsen forudsættes alene anvendt, hvor der er tale om menneskesmugling for vindings skyld. Dette er i øvrigt allerede en betingelse efter udlændingelovens § 59, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på alle tre led i § 59, stk. 3.

Bestemmelsen forudsættes ikke udelukkende anvendt, hvor strafferammen på fængsel indtil 2 år i udlændingelovens § 59, stk. 3, ikke findes tilstrækkelig. Bestemmelsen forudsættes således anvendt i tilfælde, hvor forholdet skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør give sig udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for udlændingeloven. Dette gælder, selv om den

konkret forskyldte fængselsstraf fastsættes til væsentlig mindre end 2 år.«

Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten i, at der - i betragtning af forbrydelsestypens karakter og beskrivelsen af bestemmelsens anvendelsesområde m.v. i lovforslagets bemærkninger - ikke er anledning til at fastsætte særlige retningslinjer om, hvilken mere præcis strafpåstand der bør nedlægges af anklagemyndigheden i sager om grov menneskesmugling efter straffelovens § 125 a.

Spørgsmål 122:

Hvilke forøgede ressourcer forventer ministeren, at de to lovforslag medfører, at der skal tilføres politiet til forøget kontrol, forkyndelse af afgørelser m.v.?

Svar:

De foreslåede ændringer af bestemmelserne om udvisning må antages at kunne indebære en større arbejdsbelastning for blandt andet politiet. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 59, afsnit 11.4., forudsættes denne eventuelle merbelastning for politiet imidlertid umiddelbart at kunne varetages inden for rammerne af de ressourcer, der i dag er afsat.

For så vidt angår spørgsmålet om politiets merarbejde med forkyndelser af afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, skal det bemærkes, at afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse vil blive meddelt den pågældende udlænding skriftligt med klagevejledning. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 31 (L 59 - bilag 8).

Der er ikke i øvrigt med lovforslaget tiltænkt politiet forkyndelsesopgaver i videre omfang end i dag, hvor politiet i et begrænset antal sager efter anmodning herom fra udlændingemyndighederne forkynder afslag på opholdstilladelse for den pågældende udlænding.

Det skal videre bemærkes, at der ikke med lovforslaget er tiltænkt politiet yderligere opgaver i forbindelse med samlivskontrol end i dag, hvor politiet efter anmodning fra Udlændingestyrelsen gennemfører kontrol med, om udlændinge, der meddeles opholdstilladelse på grundlag af et ægteskab eller et fast samlivsforhold, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, samlever med ægtefællen på fælles bopæl.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslag nr. L 59, at de forklaringer, der vil